

Conferència Cercle d'Economia
Programa econòmic dels candidats a cap de Govern
19/02/01

Sr. Marc Forné
President del partit Lliberal d'Andorra

Moltes gràcies senyora presidenta.

Dels liberals partim de l'evidència de que estem governant fa sis anys i això ens ha premés millorar les propostes inicials que tenien en els programes rectificar-ne algunes i tenir-ne de noves com és lògic i evident, el que proposem ara per aquesta nova legislatura és fruit de la reflexió d'aquests últims quatre anys, de relacions amb la unió europea sobretot i també amb la resta del món, per a nosaltres la economia andorrana està encarada favorablement cap a el futur i és el moment adequat per actuar partint de una situació de prosperitat evident: A partir de aquí, es clar el condicionant és Europa no hi ha cap dubte, i nosaltres hem treballat amb aquest aspecte i hem establert unes relacions que ens permeten anar més endavant amb la negociació d'un bon acord com el que va ser el de l'any 89-90 per millorar-lo i per fer-ne tot lo possible que Andorra esdevingui un país sense tant monocultiu econòmic com hi ha fins ara, en el qual, monocultiu, resulta clarament un país, no més importador, i molt poc exportador amb tots els temes, avui dia un país no pot continuar sent només importador, de total mena d'activitats econòmiques encara que seguirà sent sempre un país fonamentalment de serveis prestats en el mateix país però hi ha una multitud de possibilitats exteriors que vostès coneixen, tant o millor que nosaltres, això des de el pla estratègic, des de el pla d'accions i després el comissionats sobre la societat de la informació s'han anat, i el coneixement, s'ha anat desenvolupat ja, s'han fet iniciatives que estant francament molt avançades casi sempre amb la cooperació, per no dir sempre de diferents entitats bancàries andorranes que han portat sempre la part necessària, per que el Govern ho fes amb un cost reduït i amb una projecció més gran encara i ara es tracta de fer una sèrie de millores amb molts aspectes. Nosaltres haguéssim volgut amb els quatre anys que, darrers, doncs que hem tingut majoria i que hem pogut governar així, també els dos anteriors per que tant els dos anys anteriors com els quatre posteriors hi ha hagut força disposicions legislatives, han estat presentades al consell general i aprovades per unanimitat amb molts casos per ressentiment es a dir també amb la aprovació de la oposició que en alguns casos ha millorat el contingut de les lleis, això és el que no ha pogut passar malauradament amb el tema de societats, no per culpa de l'oposició aquesta vegada, si no per que nosaltres teníem força avançada una llei de societats que deien de tipus c que era la obertura a les societats de tercer nivell amb les quals s'estudiava la possibilitat, fins i tot una fiscalitat directa per aquests casos i en tot cas segur una obertura de capital estranger a aquestes societats. Però constatat que el que primer feia falta era adaptar la pròpia llei de societats existent actual, és un reglament de l'any 83 que ha demostrat ja que ha de quedar tot sol a la nova economia de avui dia, una economia diferent, ens hem centrat a fer la llei de societats la teníem enllestida però per prioritats a final de la legislatura va ser una de les que va quedar a la carpeta de les primeres lleis que proposaríem si fossin reelegits com a, si tornéssim a tenir la majoria, és una de les primeres, junt amb la de la seguretat social, junt amb algunes altres, la de patrimoni, per exemple que estem a punt i que no varem poder arribar per que no hi havia material de bombardejar el consell amb més lleis de les que van fer i s'hagués pogut fer abans certament, aquesta llei per una part pensem actualment que la millor forma és per un costat regularitzar be la llei de societats fent-la molt més moderna i adaptant-la als criteris que ja hem aplicat amb tota la redistribució de la eficàcia administrativa a traves de tràmits simplificant al màxim la creació de societats però fent-ho a consciència i en canvi si que segurament reservaríem per una llei de inversió de capital estranger la definició de quins sectors voldríem obrir progressivament a capital estranger. Partint de un fet innegable i és que ja s'ha obert el sector més important estratègicament de tots, com és el bancari, a partir del moment que els bancs andorrans tenen possibilitat de ser participats fins un 51% per capital estranger amb uns controls molt estrictes que permeten garantir allò que ja és fins ara, es a dir que l'accionariat dels bancs andorrans és absolutament, donem-ho així presentable i homologable amb els millors accionariats del món amb tots els aspectes de capital, per tant

seguint aquesta línia haurem de trobar treballant amb la cambra de comerç, treballant amb totes les entitats com el servei d'economia com tots els qui vulguin participar quins sectors haurien de desenvolupar permeten un capital de un 51% o fins i tot un 100% molts pensem, que, estem molts d'acord que hi ha activitats que a Andorra no es realitzen per que l'empresariat andorrà és altament competent amb matèries de lleure, amb matèries de esport, amb matèries de comerç i naturalment d'esquí, i d'hoteleria, i en canvi no necessàriament s'ha dedicat a altres coses per el fet precisament que s'ha orientat cap allò que sap fer, no? i que ho fa molt bé les coses que els empresaris andorrans saben fer prou be, si no és imprescindible no crec que sigui necessari obrir-ho i un tema clar és aquí on som, els hotels, fa l'any 82 hi va haver un moment que semblava que hi havia pocs hotels a Andorra i es va intentar en algun moment fer una llei que facilités l'entrada d'hotels estrangers a Andorra, això sortosament, va esdevenir innecessari, per que la inversió en aquest sector ha estat una de les mes grans que hi ha hagut a Andorra en els últims anys i no ha parat, i no pare, per lo tant és uns dels temes que per exemple jo penso que amb franquícies com és freqüentment el cas està llargament obert el marc per que Andorra tingui més projecció exterior a l'hoteleria sense necessitat de capital estranger. Però amb això és pot ser força flexible es a dir el consell general pot tenir a qualsevol moment una proposta del Govern, de dir que hi ha algun sector que requereix actuar de una manera àgil, n'hi ha que si, als sectors nous permeten obrir l'accionariat a al capital estranger per que creïn llocs de treball sempre que també ho fem de la mateixa manera que hem estat, extremadament vigilants tots plegats, el consell general i el Govern per l'obertura bancària i per que a traves de l'accionariat dels bancs no entrés a Andorra allò que no ha entrat fins ara. A partir de aquí, és clar que hi ha un tema, hi ha un tema de fiscalitat, nosaltres els informes i els treballs que tenim fets tenim la constància de que no és imprescindible que els sectors econòmics, per poder negociar amb Europa, hi hagi d'haver una generalització d'impostos directes en canvi si que és una prioritat i esta molt marcada, almenys per dos que estem a aquesta taula de que l'impost sobre la fiscalitat de l'estalvi no tenim altre remei que anar-hi però és que a més a més estem força contents de poder-hi anar sempre que Europa jugui el joc, i el jugui correctament, mentre Anglaterra mantingui situacions de privilegi, mentre Luxemburg encara s'ho pensi, mentre Suïssa s'ho pensi, nosaltres també ens ho pensem però ens ho pensem, sabent de que anem cap a aquest objectiu, és un objectiu perfectament plausible i és un objectiu que s'havia defensat fa molts anys per que és lògic que un dels productes que més rendiment treu una persona estrangera a Andorra, es el capital que té dipositat aquí i per tant és molt lògic de que participi al tresor públic, és a dir a la recaptació de l'estat, i això ho poden fer i es podrà fer, i nosaltres es a dir no serem certament els primers, no ho diu ningú i tampoc caldria que fóssim els darrers, els últims dels últims, però els penúltims, crec que seria suficient, sempre que els altres hagin passat a davant i sempre que ho fem com sabem fer les coses aquí, quan es tracta de aquests temes tant sensibles, estem parlant de un, estem parlant de capital, estam parlant de una cosa que és poruga, que no li agrada de sentir, segons quines coses però que no obstant a tota Europa, si Europa fa bé les coses permetrà que aquests capitals no fugin cap a altres continents, aquesta hem sembla que és la preocupació que ha de tenir Europa, està molt bé que Europa vulgui generalitzar una imposició i homologar-la i harmonitzar-la sobre l'estalvi però hauran de ser cuidadors de que el capital flotant no floti més enllà dels mars i se'n vagi lluny del continent europeu i nostres encara hem de ser més per que tots sabem lo sensible que és l'accionariat, la persona que te diners dipositats a fora de casa a l'hora de sentir parlar de imposició o de tal el que si tots tenim molt clar hem sembla que amb això no hi haurà cap dubte per ningú, per cap força política, per que és fonamental de la mateixa manera que Suïssa ho defensa amb les ungles defensar el secret bancari però defensar-lo de la manera que l'hem portat a Andorra i que el porten els nostres bancs, un secret bancari compatible amb la màxima eficàcia judicial quan és tracta de diner criminal. I això per sort, i per que els banquers ho han fet així i la llei també s'ha fet així des de sempre, lleis votades en aquest cas per tot el consell general al marge dels colors polítics s'ha de seguir amb aquesta línia, s'ha de seguir amb la línia de transparència quan és necessari però de absoluta discreció amb els temes que no son de cap manera de caràcter criminal.

Aquesta és la línia, i nosaltres pensem perfectament de que és compatible això de una manera força immediata si és dona el cas sempre que, ja dic no siguem ni els primers ni els segons.

A partir de aquí, nosaltres hem posat en marxa la generalització de l'impost indirecte de serveis i continuarem fent-ho pensem que en el moment actual és suficient per les necessitats de l'estat i si s'afegeix l'impost sobre l'estalvi, pues tant de bo, serà un afegit que pot ser fàcilment gestionable que suposo que demanarem que gestiono des de els propis bancs, però amb la

màxima discreció però amb la cooperació que podem contar, i a partir de aquí no ens ha de preocupar massa es que nosaltres creiem és que Europa, i això l'informe Solbes ens dona suport en aquest tema, pot i hauria de acceptar l'especificitat de Andorra en quant als impostos, als altres impostos directes. Nosaltres defensem que per un futur força llarg no cal plantejar segons quins impostos indirectes encara i podem aconseguir sortir de les llistes de paradisos fiscals malgrat no tenir imposició directa, el que cal tenir és imposició generalitzada, homogènia i que sigui presentable a nivell europeu, i això ho podem fer a través de impost directe i creiem que podem continuar fent-ho malgrat hi entrin algunes figures d'impost directe, com aquesta que he comentat de la fiscalitat de l'estalvi, a partir de aquí el que també l'estat a través del consell general i del govern que proposi lleis ha de fer es donar el màxim de facilitats a les empreses per la seva instal·lació. Avui hem estat a inaugurar la universitat, les quartes jornades universitat - empresa i ha estat molt instructiu a la conferència a la que avui m'he pogut quedar, he sentit que s'ha de ser arriscat per ser conservador i és així, a una empresa s'ha de ser arriscat per poder ser conservador, es a dir per conservar les coses i per fer-les millorar, no es pot ser no més conservador i això ho deien referint-se a internet, internet ha estat una bola que ha crescut moltíssim i que ara sembla que es desinfla una mica, ni una cosa era bona ni tampoc ara és bona, i per tant a Andorra que ens ho han pogut, ens han treballat amb aquest tema força el que ha de fer l'estat directament, o a través de les parapúbliques que incideixen amb aquests sectors és donar el màxim de facilitats per a que les empreses es puguin desenvolupar i es puguin crear aquestes empreses noves que ja s'estan creant a Andorra, unes francament admirables per que puguin ser un model per els nostres joves que son els que son més capaços de fer-ho per que saben més d'aquest sector que tots els que ja fan anys que ens barallem amb els teclats dels ordinadors sense saber-ne prou. A partir d'aquí els grans paràmetres hem sembla que estan prou marcats i fins i tot a part de diferències que hi haurà sempre entre diferents opcions polítiques una bona part del contingut principal del que ha de ser els acords amb Europa governi qui governi haurà de procurar fer-ho de acord amb totes les forces polítiques per que aquests temes de estat son els que haurien de contenir tota l'acord de tot l'espectre polític del país, tots, estic segur que tots nosaltres farem el necessari per arribar a aquest acord en el moment necessari per Europa i si hi ha discrepàncies podem intentar resoldre'ls a dins de casa. Jo també, com ha fet el senyor Jaume Bartomeu hem sembla que donaria per suficient aquesta explicació amb 10 minuts per que tinguem temps suficient després de parlar-ne més. Si us plau. Gràcies.